

24/01/2022

Η θλίψη ως μέσο κάθαρσης μέσα από την θεραπεία του τυφλού

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πέτρας και Χερρονήσου](#)

Την Κυριακή 23 Ιανουαρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πέτρας και Χερρονήσου κ. Γεράσιμος ιερούργησε στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος, πόλεως Αγίου Νικολάου.

Στο κήρυγμα του Θείου Λόγου ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης ανέλυσε την ευαγγελική περικοπή της ημέρας που αναφέρεται στην θεραπεία του τυφλού από τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό:

«Ο τυφλός της σημερινής ευαγγελικής διηγήσεως ζούσε μέσα σε ένα αδιαπέραστο σκοτάδι. Νύχτα και ημέρα ήταν το ίδιο σκοτεινά γι' αυτόν. Άκουγε ανθρώπους αλλά δεν μπορούσε να τους αντικρίσει. Επιπλέον ήταν φτωχός. Δεν είχε τα μέσα της συντηρήσεώς του, ούτε είχε τη δυνατότητα να εργαστεί για να οικονομήσει τα προς το ζην. Προσπαθούσε να ζει από τις ελεημοσύνες των διαβατών. Χειμώνα και καλοκαίρι «εκάθιτο παρά την οδό, προσαιτών», όπως μας αναφέρει ο ιερός Ευαγγελιστής Λουκάς. Καθόταν και εκλιπαρούσε την ελεημοσύνη των περαστικών. Μεγάλη η θλίψη του! Τυφλός και πτωχός, μόνος και έρημος.

Η θλίψη του όμως αυτή του χάρισε ένα αφάνταστα μεγάλο καλό στη ζωή του. Γιγάντωσε και έκανε σταθερή ως βράχο την Πίστη προς τον Χριστό. Πίστεψε ότι Αυτός που έκανε πλήθος θαυμάτων ήταν ο Μόνος που είχε την δύναμη και τη θέληση να τον θεραπεύσει. Η Πίστη του αυτή φλόγισε τον πόθο να γνωρίσει τον Χριστό, να Τον πλησιάσει, να γονατίσει μπροστά Του και να ζητήσει το έλεός Του.

Και ξαφνικά κάποια ημέρα άκουσε μεγάλο θόρυβο, άκουσε ανθρώπους πολλούς να πεζοπορούν. Ήταν οι συνοδεύοντες τον Κύριον κατά την τελευταία Αυτού πορεία προς την Ιερουσαλήμ. Ρώτησε με δικαιολογημένη περιέργεια, ίσως και με κάποια ελπίδα τι συμβαίνει. Και εκείνοι του απάντησαν ότι διέρχεται ο Ιησούς. Τότε, επειδή δεν ήξερε πού βρίσκεται, εβόησε, φώναξε με όλη του τη δύναμη της Πίστης του προς Αυτόν, λέγοντας: «Ιησού, Υιέ Δαυίδ, ελέησόν με!». Οι άλλοι άνθρωποι που βρίσκονταν εκεί, ανάλγητοι στη συμπεριφορά του τυφλού, ασυγκίνητοι από τη θέρμη της ικεσίας του, τον επέκριναν και τον διέταζαν να σιωπήσει. Εκείνος όμως επέμενε κράζων.

Η κραυγή του εισακούσθηκε, η δέησή του έγινε δεκτή. Ο Χριστός είδε την φλογερή Πίστη του, τον κάλεσε κοντά Του και του χάρισε το φως. Ο Πανάγαθος και Παντοδύναμος Κύριος του είπε: «Ανάβλεψον· η πίστη σου σέσωκέ σε!». Και τότε έγινε το μεγάλο θαύμα. Η τύφλωση των οφθαλμών παρήλθε, το σκότος διελύθη και ο μέχρι τότε τυφλός με απερίγραπτη χαρά είδε τον Κύριο, είδε τους άλλους ανθρώπους, είδε τον γύρω κόσμο και ηκολούθησε τον Κύριον, δοξάζων τον Θεόν. Η Πίστη αμείφθηκε, η επιμονή νίκησε, η θλίψη πέρασε!»

Ο Σεβασμιώτατος τόνισε στη συνέχεια της ομιλίας του: «Η συμπεριφορά των άλλων ανθρώπων προς τον τυφλό μας θυμίζει αυτό που συμβαίνει πάντοτε, ιδιαιτέρως δε στις μέρες μας, όπου ο κόσμος θέλει να κλείσει τα στόματα των χριστιανών. Με ειρωνείες, με πειράγματα, με επιπλήξεις, με απειλές, με διωγμούς προσπαθεί να σφραγίσει τα στόματα, για να μην ακούγεται η φωνή του Χριστού.

Πάντοτε κάποιοι θα προσπαθούν να κλείνουν το στόμα που φανερώνει το Θέλημα του Θεού, το μήνυμα του Ευαγγελίου. Όμως εμείς δεν θα πρέπει ποτέ να σταματήσουμε να κηρύττουμε τον Χριστό, που χαρίζει σε όλους μας τη σωτηρία.

Όπως ο τυφλός, να επιμένουμε κι εμείς να κράζουμε «Ιησού, Υιέ Δαβίδ, ελέησόν με!», όσο κι αν οι άλλοι μας λένε να πάψουμε να επικαλούμαστε τον Θεό. Όσο ο κόσμος μας εμποδίζει και μας επιπλήττει να μη μιλάμε για το Χριστό, τόσο εμείς να ακολουθούμε το παράδειγμα του τυφλού και να μιλάμε για το Χριστό, ώστε να αξιωθούμε να λουστούμε μέσα στο Φως του Ουρανού».

Περαίνοντας το κήρυγμά του, ανέφερε: «Ο Θεός, αγαπητοί μου αδελφοί, δεν θέλει ούτε να θλιβόμαστε, αλλά ούτε και να πονάμε. Άλλωστε δεν θα πρέπει ποτέ να ξεχνάμε ότι Εκείνος μας εμφύτευσε την χαρά. Γι' αυτό θέλει να διερχόμαστε τις ημέρες της επιγείου ζωής μας με άνεση, με ειρήνη και χαρά. Αυτή είναι και η τελευταία ευχή της Θείας Λειτουργίας· ο Κύριος να πληρώσει χαρά και ευφροσύνη τις καρδιές μας.

Σήμερα όμως, όπως κατάντησε εμάς και το περιβάλλον μας η αμαρτία, η θλίψη είναι απαραίτητη για την πνευματική μας ζωή, είναι απαραίτητη για τη σωτηρία μας. Γιατί όπως αποδεικνύεται είναι ένα από τα άριστα παιδαγωγικά μέσα, ένα από τα ιαματικά φάρμακα για την πνευματική μας θεραπεία και τόνωση.

Ευλογημένη λοιπόν είναι η θλίψη διότι δι' αυτής και διά της ερείσεως του φυσικού φωτός ο τυφλός άνοιξε τα μάτια της ψυχής του, για να γνωρίσει το δρόμο του Ουρανού. Ευλογημένη και τρισευλογημένη είναι η θλίψη όταν ο άνθρωπος τη βλέπει και την δέχεται ως έκφραση της αγάπης του Θεού, ως παιδαγωγία, ως ένα αποτελεσματικό μέσο καθάρσεως, ως ένα μέσο ψυχικής τελειώσεως.

Αυτός είναι ο σκοπός της θλίψεως· να μας συνδέσει στενότερα με τον Θεό, να τονώσει περισσότερο την Πίστη μας, να κάνει θερμότερη την προσευχή μας, να αποσπάσει τον νου και την καρδιά μας από την αμαρτωλότητα του κόσμου, για να μας προσανατολίσει προς τον Θεό, προς τα ουράνια αγαθά. Βεβαίως πονάμε, ταλαιπωρούμαστε, υποφέρουμε, στεναχωριόμαστε, πενθούμε, όμως ωφελούμαστε εκτενώς στην καλλιέργεια των αρετών, στην πρόοδο της πνευματικής μας ζωής, στην χαρά και την δόξα του Ουρανού. Γι' αυτό, όταν ο Θεός μας στέλνει θλίψεις, θα πρέπει να τις δεχόμαστε με χαρά, αποβλέποντες με Πίστη στην ανεκτίμητη ωφέλεια που μας προσφέρουν».

Της Θείας Λειτουργίας παρέστη ο Δήμαρχος Αγίου Νικολάου κ. Αντώνιος Ζερβός.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ